

ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ

33 ਸਫ਼ੇ ਦੀ ਬਾਕੀ

ਉਸ ਨੇ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਹੀ 45 ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲੱਗੀ, ਉਹ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਸੀ, 23 ਸਾਲ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਉਹਨੇ ਅਜੇ ਐਫ਼ ਏ (12ਵੀਂ) ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਮਾਰਕਸ ਪੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਟਰੈਟਸਕੀ ਪੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੋਸਤਵਸਕੀ ਪੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਪੜ੍ਹੇ। ਉਦੋਂ ਜੱਜ ਨੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਵੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਜੇਹਲਰ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਫਿਰ ਤੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਾਹਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਨੈ, ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਣਾ ਏ। ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿਚ ਆਰਗੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਸਾਂਡਰਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਅੰਤਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਦੱਸ ਸਕਾਂ ਕਿ ਇਨਕਲਾਬ ਕੀ ਹੈ, ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਿਜ਼ਾਤ ਦਿਵਾਉਣਾ, ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਤੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਇਨਕਲਾਬ ਲਿਆਉਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਰੇ ਸਾਹਬ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਸਾਡੇ ਭੁਰੇ ਸਾਹਬ ਆ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਸਾਡੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਸੋਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗੀ।

75 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰੋਫ਼ੇਸੀ ਕਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਸੱਚੀ ਸਾਬਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਹਿਬਰ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਇਕ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮਾਜਿਕ। ਜਿਹੜੇ ਸਿਆਸੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ (ਬਿਉਰੋਕਰੇਟਸ), ਅਫ਼ਸਰਸ਼ਾਹੀ। ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਲਚਰਲ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਡੀ.ਸੀ. ਦਾ ਇਹ ਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲੋਗਨ ਤੇ ਨਾਹਰੇ ਜਿਹੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਜਰਬੇ ਜਿਹੇ ਕਰੇ ਚੱਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਰੀਬੀ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਕਰ ਲਓ। ਪਾਪੂਲੇਸ਼ਨ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕਰ ਲਓ।

ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਲੋਗਨ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਰਟੀ ਨੀਤੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਫ਼ਸਰਸ਼ਾਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਵਾਲ - ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ, ਇਹ ਕੁਝਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆਂ ? ਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ?

ਜਵਾਬ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਤੌਰ ਡੀ ਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੁਝਨ ਬਣਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਾਂ। ਮਨ 'ਚ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਜੇ. ਡੀ. ਕਨਿੰਘਮ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ! ਪਤਾ ਹੈ! ਕਨਿੰਘਮ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਮਿਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ 147ਵਾਂ ਡੀ.ਸੀ. ਲੱਗਾ ਸੀ। ਜੇ. ਡੀ. ਕਨਿੰਘਮ ਹਿਸਟਰੀ ਦੀ ਐਮ.ਏ. ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਥੇ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਕਨਿੰਘਮ ਸਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ

ਸ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਸ: ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ 1907 ਵਿਚ ਬੋਜ਼ਵਰਥ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਨ, ਉਹ ਉਥੋਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ 'ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਣਾਮ-ਸਰਬੰਸ ਦਾਨੀ ਦੇ ਨਾਮ'। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ, ਸਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੌਬਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ, ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਇਹ ਨੇ ;

- 1) 'ਚਾਨਣ ਦਾ ਬਾਗ' - 2001
- 2) 'ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਣਾਮ-ਸਰਬੰਸਦਾਨੀ ਦੇ ਨਾਮ'
- 3) 'ਅਣਵੱਡੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ - ਸਰਸਵਤੀ ਤੋਂ ਸਤਲੁੱਜ ਤੇ ਸਿੰਧ ਤੱਕ'
- 4) 'ਕਾਮਰੇਡ ਇਨ ਆਰਮਜ਼ - ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਥੀ'
- 5) 'ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਬੰਦਾ - ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ'। ਰਿਟਾਇਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੁਤਾਬਕ ਕਿਤਾਬਚੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜ ਕਿਤਾਬਚੇ ਵੀ ਲਿਖ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ - ਤੁਸੀਂ ਹੈਰੀਟੇਜ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕਾਫੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸੋਗੇ ?

ਜਵਾਬ - ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਪੋਟੇ ਦੇ ਸੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਸਤਰ ਬਸਤਰ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪਏ ਹਨ। ਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਾਰ ਤਾਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਡਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਸਾਇਣਾਂ ਲਾ ਕੇ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪੁਰਾਤਤਵ ਵਿਭਾਗ ਵਾਲੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਜਿੱਥੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ, ਉਥੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਪਾਥੀਆਂ ਪੱਥੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਗੰਦ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਮੇਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਪੁਰਾਤਤਵ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ। ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਹਿਰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰੋ। ਪਰ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਬਦਲ ਗਈ। ਜਦ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਡ ਹੋਣ ਦਾ ਚੰਜ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈਰੀਟੇਜ ਦਾ ਕੰਮ

ਇਕੱਲਾ ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਉਹਨਾਂ ਫਾਈਲਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ 40 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਥੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਸ ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਾਲੇ ਬਾਬਿਆਂ ਨੇ ਜਿਉਂਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਥਿਹਾਸ ਬਣਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਉਹਦੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਣਾਓ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇ ਨਾ ਢਾਹੋ।

ਜੇ ਕਿਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਚੱਲ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਕਮਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਸਿੱਖ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵਾਪਸ ਕਰੋ। ਕੁਰਸੀ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਕੁਰਸੀ ਉਥੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੱਭਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਇਉਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਜੇ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਸਵਾਲ - ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਭੈਣਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੋਗੇ ?

ਜਵਾਬ - ਇਥੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵੀਰ ਓਨੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਤੇ ਮੇਰੀ ਇਕੋ ਇਕ ਗੁਜਾਬਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਏ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ

ਇਤਿਹਾਸ, ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ, ਹੈਰੀਟੇਜ ਤੇ ਕਲਚਰ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਦੇ ਓਨੀ ਦੇਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਦੀ ਪੋੜੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਡੰਡਾ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣਾ ਭਾਂਡਾ ਸੁੱਚਾ ਤੇ ਸਵੱਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਕਲਾ ਵਰਤੇਗੀ, ਜੇ ਭਾਂਡਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੇਗਾ।

ਸਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਖਿੱਤੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿਚ ਕਲਾਈਵ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਟਿਊਡਰਸ ਐਂਡ ਸਟੂਅਰਡਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਿ ਆਪਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈਏ। ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹੈ। ਜਿਸ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਅਗਲੀ ਮੰਜਿਲ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅੱਪੜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਦੇਸੀ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿਚ ਜੇਹਲ

ਲੈਸਟਰ - ਇਥੇ ਰਸ਼ੀ ਮੀਡ ਵਿਖੇ ਟਰਵੀਨੋ ਡਰਾਈਵ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਜੋੜੇ ਕੁਲਜੀਤ ਕੌਰ 30 ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਹਲ 24 ਸਾਲ ਨੂੰ 500 ਦੇ ਕਰੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਜੇਹਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਇਥੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਲਜੀਤ ਕੌਰ ਤੇ 5 ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਇਥੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਹਲ ਉੱਤੇ ਚੋਰੀ ਦੇ 10 ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਚੋਰੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚ ਗਾਹਿਣੇ, ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ, ਕੈਮਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਕੁਲਜੀਤ ਕੌਰ ਢਿੱਲੋਂ ਨੂੰ 24 ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਹਲ ਨੂੰ 14 ਮਹੀਨੇ ਜੇਹਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ।

ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵਲੋਂ ਸਪੀਕਰ ਕਾਹਲੋਂ ਸਣੇ 15 ਵਿਰੁਧ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ

ਪਟਿਆਲਾ-ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ. ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਅਤੇ 14 ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਰੁਧ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਸਨ। ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਫ਼ਸਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਫ਼ਸਰ ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਨ, 'ਹੁਣ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ', ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੇ.ਐਸ. ਕੇਸਰ, ਵਿਕਾਸ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.ਪੀ. ਸਿੰਗਲਾ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੀ.ਐਲ. ਪ੍ਰੇਮੀ, ਕੰਵਲਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਬੀ.ਡੀ.ਪੀ.ਓ., ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੀ. ਡੀ. ਪੀ. ਓ., ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੀ.ਡੀ.ਪੀ.ਓ., ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਪਿਯੂਸ਼ ਚੰਦਰ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਕਾਲੋਕੇ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਪਾਲ ਬੀ.ਡੀ.ਪੀ.ਓ. ਵਿਰੁਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। 17 ਅਗੱਸਤ ਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ

ਸਣੇ 5 ਜਣੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਸ.ਆਰ. ਲੱਪੜ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।